

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

13. Fulminum naturales & spirituales vtilitates.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

fit. Habet nimirum DEVS caelestes quasdam salamandras, qui est *mirabilis, in Sanctis suis*. Neque tres pueri tantum eiusmodi Salamandrae fuerunt, sed & alij serui DEI. Vim extinguendi ignis, in salamandra, alij frigori natiuo ascribunt; alij aurumant esse fabulosam. Vis domandae flammæ, in Sanctis, ex alia flamma sancta prouenit: nec est fabulosa. Marcellinus, teste Gregorio Turonensi, Anconitanus episcopus podagra affectus, manibus gestatus alienis, urbis incendium, ex aduerso se obliiciens, derepentè cessare fecit, tam potens virtute, cum pedibus tam debilis esset. Leo IV. Pontifex incendium signo crucis extinxit, quod diu per domos Saxonum & Longobardorum vagatum D. Petri basilicæ appropinquabat, vt Sigonius testatur. Quem extinguendorum incendiorum modum meritò censeas Christianos magis decere, quàm vt, à Iudæis accepta arte, inscriptam certis quibusdam verbis, à Moyse olim pronuntiatis, in igne iniiciant scedam. Iudaizant, qui à Iudæis eiusmodi res discere malunt, quàm à Christianis. Et Iudæi rectiùs Moysis sanctitatem imitarentur, quàm potestatem. Deniq; vt norimus vtrumq; esse in potestate Sanctorum, defendere scilicet, contra ignes, atque defendi, cum Romæ Elphegus Cantuariensis archiepiscopus omnibus bonis exutus, & vrbe eiectus fuisset, repentino recta incendio conflagrare cæperunt. Reuocatus est, suæque oratione incendium extinxit. O quoties sancti hominum patroni, ac præcipuè custodes Angeli non incendia solùm, aut fulmina à capitibus nostris auertunt oratione sua, sed etiam obstant, ne in æternos ignes proijciamur? At nos id tam grande beneficium non agnoscimus, per quod ad DEVM amandum inuitamur; alioqui vtique etiam in ipsis fulminibus, & tempestatibus, laudandi Creatoris argumentum reperiremus.

Quid quòd alia quoq; causæ atque vtilitates immo necessitates, in igne, atque in aëris intemperie, reperiuntur? Quid sine pluuijs terra gigneret? An non sine ventis aër ignauus putresceret? Fulminum vis, an non omnipotentiam Creatoris manifestat? impingit in nubium latera sicca & calida terræ exspiratio, motuque ita incalescit, vt, horribili cum fragore obstaculum dirumpens, omnibellici tormenti sonitum impetumque vincat. Quid quòd *Ceraunia* (Iaspidis id genus est) nullibi, nisi in locis fulmine

S. Gregor.
Tur. lib. 1.
Dial. cap. 6.

Sigon. lib. 5.
regni Italiz.

Marul. lib. 3.
cap. 3.

XIII.

Olaus mag.
lib. 5. cap. 16.

Sur. in com.
sub. annum
Christi. 1517.

Iac. 4. 6.

Orosius li. 5.
cap. 15.

XIV.

Luc. 10. 18.

fulmine ictis, reperiatur? Quid quod à cuneo Fulminis ramēta & rasurā ad medicamenta vtiliter adhibeantur? Aliā quoque vtilitates plurimā ex igne, aut fulminibus, seu in artes, seu in mores redundant. De rebus Orientalibus memorat Olaus Magnus, apud Gothos & Sueonios, à fulmine tangi montes marmoream duritiem superantes, eorumque ictibus formari tum pyramides, tum columnas, quæ non minore arte excisæ videantur, quàm humano labore, & reliquæ à lapicidis conficiuntur. Quis non miretur hic opificem DEVM? Sed vel maximè hinc mores instruuntur. Vt taceam, Martinum Lutherum Iurisprudentiæ adhuc studiosum, in agro, cum socio deambulantem, repenti, fulminis ictu, minimo minùs, socium autem eius omnino exanimatum fuisse, Lutherumque, ex illo terrore, Monachum factum. An non superbi hinc discunt metuere? Nam sicut fulmen igne id sursum euocante, & vi, qua è nube deiecitur, deorsum premente, obliquo plerumque motu fertur, atque idcirco summos præcipuè montes, & præaltas turres ferit (ædeò, vt in Italia, quondam inter Sarraçinam & ædem Feroniæ, turres fieri desierint, nulla nempe non earū fulmine deiecta) ita summa capita plerumq; citius, certè grauius, à DEO puniuntur. Sicut fulmen valentiora vehementius obterit, eò quod non cedant, ita *superbis refertur Deus, qui humilibus dat gratiam.* Apud Aristotelem, in seuto fulmine icto, æs liquefactum, lignum quia exhalationi transitum dederat, nihil perpeßum legitur. Nec similitudine duntaxat, sed etiam reipsa fulmen superbiam notauit. Tradit enim Orosius, Lucij AElj Equitis Romani filiam fulminatam, omnibus vestimentis ac pectoris pedumq; vinculis dissolutis, monilibusque & annulis discussis. Ita fulmina, ita ignis, ita aer, & tempestates sunt Numinis satellites, & hominum doctores.

In igne, hominis DEVM amantis virtutes intuemur. Vterque ignis lucidus, calidus, celer est. Vterque sursum tendit. Nam & eius, qui DEVM amat, lucent opera, calet affectus, nec patitur amor tarditatem: denique cælum versus semper mouetur; nec terram petit, nisi violentiam patiatur. Quid quod celeritas Angelici morus hinc innotescit? *quippe fulminis ocyor alis is est.* Vnde & Dominus ait: *videbam sathanam, sicut fulgur, de calo cadentem.*

Immo